

Rok 1910.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. września 1910.

Treść: (№ 157 i 158.) 157. Obwieszczenie, dotyczące przystąpienia Rzeczypospolitej Dominikańskiej do brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1910, odnoszącego się do układu międzynarodowego dla ochrony własności przemysłowej. — 158. Rozporządzenie, dotyczące remuneracji asystentów na uniwersytetach i akademiach technicznych, na akademii ziemiaństwa, na akademiach weterynaryjnych i innych.

157.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 23. sierpnia 1910,

dotyczące przystąpienia Rzeczypospolitej Dominikańskiej do brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900, odnoszącego się do układu międzynarodowego dla ochrony własności przemysłowej.

W uzupełnieniu obwieszczenia z dnia 20. maja 1909, Dz. u. p. Nr. 134, dotyczącego państw, należących do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, ogłasza się:

Według zawiadomienia c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych doniosła Rzeczpospolita Dominikańska Szwajcarskiej Radzie Związkowej o swem przystąpieniu do brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900, odnoszącego się do międzynarodowego układu unijnego z dnia 20. marca 1883 dla ochrony własności przemysłowej (Dz. u. p. Nr. 266 z roku 1908, pod IV).

Według uwiadomienia Szwajcarskiej Rady Związkowej uzyskało przystąpienie to skuteczność prawną z dniem 4. sierpnia 1910.

Ritt wlr.

158.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 24. sierpnia 1910,

dotyczące remuneracji asystentów na uniwersytetach i akademiach technicznych, na akademii ziemiaństwa, na akademiach weterynaryjnych i innych.

Zmieniając rozporządzenie ministeryjne z dnia 18. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 188, zarządza się na podstawie § 3. (ustęp 2.) ustawy z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1897, jakoteż § 7. rozporządzeń ministeryjnych z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9, względnie z dnia 25. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 70, z mocą obowiązującą od dnia 1. października 1910 co do remuneracji asystentów na uniwersytetach i akademiach technicznych, na akademii ziemiaństwa, na akademiach weterynaryjnych i innych, co następuje:

1. Prawidłowa remuneracja (adjutum) tych asystentów, którzy są ustanowieni stosownie do § 1. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9, i którym wskutek tego przysługuje charakter urzędników państwowych, wynosi 1700 koron rocznie i podwyższa się przy nieprzerwanym czasie służby, który będzie liczony od chwili uzyskania tego charakteru urzędnika państwowego,

po drugim i czwartym roku zatrudnienia o 300 koron, następnie zaś po szóstym i ósmym roku zatrudnienia o 400 koron aż do kwoty 3.100 koron rocznie.

2. Ci asystenci, których ustanowiono stosownie do § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9, pomocniczo (bez wykazania obywatelstwa austriackiego albo wymaganego uzdolnienia naukowego, § 1., *a, b, c* powołanego rozporządzenia), zatem bez charakteru urzędnika państwowego, otrzymują przez czas trwania tego ich zajęcia remunerację nie ulegającą zmianie w kwocie 1400 koron rocznie.

3. Pod względem wymiaru prawidłowych wyższych remuneracji dla tych asystentów, którzy w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ministeryalnego (w dniu 1. października 1910) pozostają nadal w służbie, mają obowiązywać postanowienia następujące:

a) Wszystkim asyentom, zatrudnionym służbowo według § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9 (z charakterem urzędników państwowych), należy policzyć pod względem poboru wyższych remuneracji nieprzerwane lata zatrudnienia, przebyte przed dniem 1. października 1910, od tej chwili, z którą jako asystenci, ustanowieni z charakterem urzędników państwowych, rozpoczęli według przepisów dawniejszych pobór prawidłowej remuneracji.

b) Tym asyentom na uniwersyteckich wydziałach lekarskich i filozoficznych, ustanowionym już przed dniem 1. kwietnia 1907, którym stosownie do dawniejszego reskryptu ministeryalnego z dnia 24. września 1900, l. 24015, Dz. r. m. Nr. 52, tudzież rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 188, punkt 1., ustęp drugi i punkt 2., ustęp drugi, należało policzyć pod względem osiągnięcia prawidłowych wyższych remuneracji także lata asyentury, przebyte przed uzyskaniem charakteru urzędników państwowych, należy wliczyć powyższe lata asyentury także przy asygnowaniu wyższych remuneracji, unormowanych niniejszem rozporządzeniem ministeryalnym.

c) Ci asystenci wydziałów lekarskich i filozoficznych, ustanowieni już przed dniem 1. kwietnia 1907, którzy według dawniejszego reskryptu z dnia 24. września 1900, l. 24015, Dz. r. m. Nr. 52, mają prawo do unormowanych tam podwyższeń remuneracji, a w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pozostają w służbie jeszcze według § 2. rozpo-

ządzenia ministeryalnego z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9, bez charakteru urzędników państwowych, mają i nadal prawo do wyższych remuneracji, unormowanych w czasie ich wstąpienia do służby; gdy asystenci tacy uzyskają po dniu 1. października 1910 kwalifikację, wymaganą dla otrzymania charakteru urzędników państwowych (§ 1. rozporządzenia powołanego na końcu), mają oni być traktowani pod względem wymiaru remuneracji według punktu 3. *b* niniejszego rozporządzenia przy policzeniu im pełnego czasu zatrudnienia, przebytego bez przerwy i połączonego z poborem prawidłowej remuneracji.

d) Postanowienia powyższe (*a* do *c*) stosują się także do innych asystentów akademii, o ile oni pobierali już dotąd prawidłową remunerację i mieli według przepisów dawniejszych prawo do prawidłowych podwyższeń remuneracji; natomiast

e) asyentom wydziałów lekarskich i filozoficznych, ustanowionym dopiero po dniu 1. kwietnia 1907 bez charakteru urzędników państwowych, oraz tym wszystkim asyentom, do których dawniejszy reskrypt ministeryalny z dnia 12. marca 1901, l. 5669, Dz. r. m. Nr. 13. (dotyczący asystentów akademii technicznych i akademii ziemiaństwa) miał zastosowanie, nie należy policzać pod względem poboru unormowanych rozporządzeniem niniejszem podwyższeń remuneracji czasu zatrudnienia, przebytego przed uzyskaniem charakteru urzędników państwowych, nawet w razie późniejszego osiągnięcia kwalifikacji, wymaganej dla przyznania charakteru urzędnika państwowego.

4. Ci asystenci, którzy prócz pomieszkania w naturze i korzyści ubocznych, połączonych z niem według zwyczaju, pobierają za swą służbę asyentką jeszcze inne emolumenty, jak wolne utrzymanie w zakładzie przez cały rok, odpowiednie relutum pieniężne lub inne dochody regularne, mają prawo do podwyższeń remuneracji, unormowanych rozporządzeniem niniejszem (punkt 1.), tylko o tyle, o ile wysokość ich przenosi roczną kwotę lub stwierdzić się mającą wartość pieniężną należnych im innych emolumentów.

Jezeli emolumenty takie są przyznawane bez jakiegokolwiek wynagrodzenia lub świadczenia ze strony państwa, można pominąć policzenie powyższe.

5. Co do tych asystentów, którzy ze względu na odrębne stosunki są ustanowieni z remuneracją mniejszą od prawidłowej (punkt 1.) albo bez remuneracji, nie zajdzie żadna zmiana.

Jeżeli asystenci tacy zaczęli później pobierać prawidłową remunerację, nie należy policzać poprzednich lat zatrudnienia pod względem prawidłowych podwyższeń remuneracji (punkt 1.).

Jeżeli asystenci przy nieprzerwanym zatrudnieniu służbowym przechodzą chwilowo ze względu na szczególne stosunki z posady asystenta, połączonej z prawidłową remuneracją (punkt 1.), na taką posadę z mniejszą remuneracją lub bez remuneracji, wówczas należy przy ponownym objęciu posady asystenta, połączonej z prawidłowym poborem, policzyć pod względem należnych podwyższeń remuneracji tylko lata zatrudnienia, połączone z poborem remuneracji prawidłowej.

6. Postanowienia niniejszego rozporządzenia ministeryalnego znajdują zastosowanie w myśl re-

skryptu ministeryalnego z dnia 19. kwietnia 1902, l. 2062, także do asystentów przy stacji zoologicznej w Tryeście a w myśl reskryptu ministeryalnego z dnia 13. stycznia 1903, l. 6273 z r. 1902, także do asystentów Centralnego zakładu dla meteorologii i geodynamiki.

7. Wysokość remuneracji dla konstruktorów, ustanowić się mających na akademiach technicznych i akademii ziemiaństwa, oznaczy się w myśl reskryptu ministeryalnego z dnia 3. stycznia 1899, l. 25981 z r. 1898, Dz. r. m. Nr. 1 z r. 1899, tak jak dotychczas w każdym poszczególnym wypadku.

Stürgkh wlr.

Wobec powyższego, w celu zapewnienia
 bezpieczeństwa i spokoju publicznego
 w mieście, postanawiamy wyznaczyć
 komisję, która ma zbadać i zgłosić
 nam, na podstawie swoich badań,
 wszelkie środki, które należy
 zastosować do usunięcia
 przyczyn choroby i zapobieżenia
 jej powrotowi.

W tym celu

Wobec powyższego, w celu zapewnienia
 bezpieczeństwa i spokoju publicznego
 w mieście, postanawiamy wyznaczyć
 komisję, która ma zbadać i zgłosić
 nam, na podstawie swoich badań,
 wszelkie środki, które należy
 zastosować do usunięcia
 przyczyn choroby i zapobieżenia
 jej powrotowi.

W tym celu